

Publicerad 2012-01-16 12:30 av lodjuret/seglare

Det lustiga med människan är att hon ömsom är den där hunden och ömsom är det där benet som hunden trånar efter. Att benet inte trånar efter hunden är en stilla eftergift människan har att stå ut med eller helt enkelt bara som skita uti.

Så underbar är väl bara du?

Det bästa med behovet att vara
ett verktyg för förstörelselustan
då behovet plötsligt uppstår, det är
att man kan vänta in lugnet och
vägra att agera tills det infunnit sig.

När man sedan väljer att agera
kan man göra det 'i kallt blod'.

Det skänker sinnet en sådan
tillfredsställelse att man vill skriva
hem om det och inte bara hem heller.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten